

opřené jedině o cit. § 43, jímž bylo přiznáno odškodnění nad 100 K, zmatečné z důvodu jeho absolutní nepřislusnosti.

Avšak právě o takový případ v daném případě beze sporu jde. Se zřetelem k tomu nutno uznati nař. rozhodnutí, pokud odsuzuje st-le k náhradě škody 20.300 K, za zákonné a zrušiti je dle § 7 zák. o ss. V ostatním bylo však stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4250.

Živnostenské právo: * Pokrývání střech eternitem jest živností řemeslnou ve smyslu § 1 č. 52 živn. řádu.

(Nález ze dne 19. prosince 1924 č. 22.758).

V ě c: František M. v H. proti ministerstvu obchodu o živnostenské oprávnění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Odvolání st-lovu z výnosu zsp v Brně z 30. listopadu 1922, jímž bylo nařízeno, aby byl st-li odňat živn. list znějící na pokrývání střech eternitem, nevyhovělo min. obch. nař. rozhodnutím s odůvodněním, že pokrývání střech eternitem (umělou břidlicí) spadá dle § 1 č. 52 živn. ř. do oprávnění řemeslné živnosti pokrývačské, neboť živn. řád nečiní rozdíl mezi pokrýváním střech přírodní a umělou břidlicí. K nastoupení a samostatnému provozování řemeslné živnosti nepodal však st-l průkazu způsobilosti předepsaného dle § 14 živn. ř.

Na sporu jest především otázka, je-li po živnostensku provozované pokrývání střech břidlicí řemeslnou živností pokrývačskou ve smyslu § 1. č. 52 živn. ř. jen tehdy, používá-li se k němu přírodní břidlice, nebo je-li i pokrývání střech umělou břidlicí bez ohledu na různý způsob její výroby a její různé pojmenování vyhrazeno řemeslné živnosti pokrývačské a nesmí proto býti provozováno jako živnost svobodná.

Stížnost opírajíc se o oprávnění st-lovo ze živn. listu vydaného mu dne 20. ledna 1911 k provozování živnosti »pokrývání střech lepenkou a eternitem«, namítá proti stanovisku žal. úřadu, že oprávnění toto, vztahující se pouze na lehké druhy krytiny a na krytinu umělou, jest rozdílným od oprávnění řemeslné živnosti pokrývačské, jehož obsahem jest pokrývání střech taškami a břidlicí, jež vyžaduje zvláštních odborných schopností, a že proto pokrývání střech oněmi lehkými krytinami není vyhrazeno řemeslné živnosti pokrývačské.

Nss nemohl přisvědčiti stížnosti. Z doslovu § 1, č. 52 živn. ř., jenž prohlašuje za živnost řemeslnou živnost pokrývačů taškami a břidlicí, nelze usuzovati, že by tato živnost byla řemeslnou pouze tenkrát, používá-li se ke krytí určitého druhu tašek nebo určitého druhu břidlice, zejména snad pouze břidlice přírodní. Podle znění tohoto ustanovení a podle přirozeného významu slov jest naopak za to míti, že živnost pokrývačská má povahu živnosti řemeslné vždycky, když materiál, jehož se k pokrývání střech užívá, jsou tašky pokud se týče břidlice nebo mohou býti tak označeny, při čemž vůbec nezáleží na tom, jakého jsou druhu nebo složení.

Tak jako zůstává taška krytinou v § 1 č. 52 živn ř. uvedenou, ať je zhotovena z obyčejné hlíny nebo jiných zemin, bez ohledu na způsob provedení nebo docela i z cementu, právě tam nemá v tomto směru významu, je-li břidlice, již se ke krytí používá, břidlicí přírodní nebo uměle zhotovenou, a to tím méně, že i používání její ke krytí střech vyžaduje téže zručnosti a týchž znalostí jako používání břidlice přírodní (srovnej Frey-Maresch č. 7109).

Dále dlužno uvážiti, že seznam řemeslných živností byl min. nař. z 24. IX. 1905 č. 152 ř. z., zcela přepracován a že byl tak, jak byl tímto nařízením stanoven, pojat i do novely k živn. řádu z 5. února 1907 č. 26 ř. z. V oné době docházelo však používání umělé břidlice, zvláště pak břidlice uvedené v živn. listu st-lově (eternit), vždy většího rozšíření, čemuž nasvědčuje již ta okolnost, že otázkou oprávnění ke krytí střech eternitem zabývalo se tehdy několik obch. a živn. komor) (srovnej Frey-Maresch č. 7109, 8195). Nelze proto míti za to, že by otázka používání umělé břidlice k pokrývání střech při nové úpravě seznamu řemeslných živností byla bývala zůstala nepovšimnuta. Kdyby bylo bývalo úmyslem, prohlásiti živn. pokryvačskou za řemeslnou pouze při používání břidlice přírodní, pak by to bylo zajisté došlo výrazu ve zmín. min. nař., tak jak se to stalo u sochařů a dlaždičů. Prohlašuje-li toto nařízení za živnosti řemeslné živnost živnostenských řezbářů dřeva a kamene a v č. 51, tedy bezprostředně před živností pokryvačskou, živnost dlaždičů, pokud se provozování živnosti vztahuje k dláždění veřejných cest přírodním kameny, pak dlužno z toho, že v č. 52 chybí jakékoliv omezení, usuzovati, že nebylo úmyslem cit. nařízení, resp. novely k živn. řádu, vyhraditi řemeslné živnosti pokryvačské pouze pokrývání střech přírodní břidlicí a prohlásiti krytí střech břidlicí umělou za živnost svobodnou.

Na základě těchto úvah musil nss uznati za správný právní názor žal. úřadu, že po živnostensku provozované pokrývání střech umělou břidlicí jest předmětem řemeslné živnosti pokryvačské (srovnej též nál. býv. ss ve Vídni z 15. prosince 1915 č. 7885, Budw. č. 11.159 A).

Č. 4251.

O b e c n í v o l b y: I. O některých vadách volebního řízení. — II. K pojmu »agitace« ve smyslu § 37 vol. řádu. — III. Již pouhá dočasná přítomnost člena dohlédacího úřadu v odděleném prostoru, určeném k tomu, aby tam voličové vkládali hlasovací lístek do obálky, než jej odevzdají do osudí, je způsobilá porušení tajnosti volby.

(Nález ze dne 20. prosince 1924 č. 15.014).

V ě c: Augustin R. a Josef Sz. v K. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti županskému úřadu v Mukačevě o volbu do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje dílem pro nezákonnost, dílem pro vady řízení.